

Обичамъ твойтъ бѣли върхове
Целували ефиритѣ небесни
И кѣпани въвъ божитѣ съззи
Пиринѣ! възпѣтъ въвъ толкозѣ много пѣсни
И мраченъ гордѣ катѣ всички богове.

Обичамъ те когато черъ вуалъ
Нощта разгле надѣ твоя небосводъ
И разкази на тихитѣ букаци
За мжикитѣ на цѣль единъ народъ.
Обичамъ азъ ^{те съсь} твоята печаль.

Обичамъ азъ очитѣ ти Пиринѣ
Твоитѣ бисерни и модри езера
Съззи на страстно флюбени. моми х/
И утрината пурпурна зора
На истокъ най-красенъ балдахинъ.

Ванцаров
хх/ "моми" е прибавилъ сетни с ясно синьо мастило.

27

